

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •
ILLUSTRERADT MAGASIN

SOMMARNATT I ARJEPLOUG, LAPPLAND. — AMATÖRFOTO. J. LUNDKVIST, STHLM.

20:DE ÅRC.

DEN 27 JULI 1919

N:o 43

Foto. Lindelöf, Norrköping.

Gust. Ringberg

ASCHE: BERTS. N. P. 1919

Från Norrköping ingick den 8 juli den sorgliga underrättelsen, att godsägaren Gustaf Ringborg på Herstaberg samma dag vid 1/212-tiden på förmiddagen blifvit öfverkörd af ett tåg, då han kom gående på det öfver nämnda hans egendom löpande järnvägs-spåret, med påföljd, att han omedelbart alled. Anledningen till olyckan låg däri, att Ringborg, som led af starkt nedsatt hörsel förmåga, icke uppfattat de från lokomotivet gifna varningssignalerna och tiden var för knapp för att medgifva tågets stoppande.

Med Gustaf Ringborg bortgick en af Norrköpings-industriens och Östgötajordbrukets mest bemärkta och förtjänta män.

Gustaf Ringborg var född den 22 juni 1845 på landtstället Udden i Kvillinge socken i Östergötland, på samma gods, där döden nu så grymt öfverraskade honom. Föräldrarna voro grosshandlaren Ludvig Edvard Ringborg i Norrköping och hans maka Catharina Elisabeth Swartz, dotter af fabrikören John Swartz och faster till de bekanta framstående bröderna Carl och Pehr Swartz. Bredvid den Swartzska och Swartlingska intager fädernesläkten ett af de främsta rummen bland Norrköpings patriciersläkter; dess äldste kände stamfader var under 1600 talet hemmansägare i Ringarum, hvaraf familjenamnet bildats, och sedan snart halfannat århundrade har den varit knuten vid Norrköpings samhälle och skänkt detta några af dess mest betydande köpmän, på samma gång dess medlemmar varit besjälade af lefvande intresse för jordbrukets utveckling.

I intet af dessa hänseenden bildade Gustaf Ringborg något undantag. Efter att hafva åtnjutit undervisning som elev först i Swartzska friskolan och därefter vid Norrköpings lyceum aflade han 1863 studentexamen vid Upsala universitet, där han äfven följande år aflade kameralexamen, innan han återvände till fäderne-staden för att göra sina första kommersiella lärospån som kontorist hos den af fadern 1809 grundade handels- och rederifirman J. Ringborg. År 1866 begaf han sig emellertid utomlands för att vidga sin synkrets och var därunder verksam i olika affärgrenar bl. a. i Hamburg och Liverpool till år 1869, då han återvände hem och blef disponent vid Nya Marmorbruksaktiebolaget. Redan följande år togs hans för-måga emellertid i anspråk för bankverksamhet, i det Göteborgs enskilda bank lyckades förvärfa honom för posten som utländsk korrespondent vid sitt hufvudkontor, men han längtade tillbaka till hembygden och redan 1872 finna vi honom åter i Norrköping dels som direktör vid Skandinaviska kreditaktiebolagets afdelningskontor därstädes, dels som disponent vid Holmens bruks aktiebolag för hvars framtid hans verksamhet blef grundläggande. Dessa poster lämnade han emellertid vid midten af 1880 talet, den förra 1884 och den senare 1886, för att i stället tillsammans med brodern Edvard grunda en egen köpmansfirma S. & E. Ringborg, hvars verksamhet efter faderns död 1888 fortsattes under släktens gamla firmanamn J. Ringborg, men hvarur han dock åter utträdde redan 1892. Ett par år (1887—88) var han äfven disponent för Vermbohls trämassfabriksaktiebolag i Södermanland.

Af Gustaf Ringborgs insatser på affärlifvet område är särskildt en af allmännare betydelse. Tillsammans med sin broder Edvard upprättade han nämligen den första direkta regulära ångbåtsförbindelsen mellan Norrköping å ena sidan och London och Hull å den andra. Naturligtvis uppkallades härigenom det bekanta mäktiga engelska rederiföretaget Th. Wilson Sons and Co. limited i Hull, som sökte förvärfa sig monopol på den svensk-engelska trafiken, till en förbittrad konkurrens i flera repriser. Men bröderna

Ringborg lyckades dock rida ut alla stormar, så att det engelska bolaget slutligen fann fördelaktigt att ingå en öfverenskommelse i godo på för de svenska redarne gynnsamma villkor.

Samtidigt med sin affärsverksamhet fann Ringborg under denna tid tillfälle till ett ganska omfattande deltagande i Norrköpings stads kommunala arbeten. Åren 1874—77 var han sålunda ledamot af stadsrevisionen, åren 1875—78 af St Olai församlings revision samt af Norrköpings stads byggnadsnämnd, 1876—83 af lasarettstyrelsen samt 1883—85 af fattigvårdsstyrelsen.

Med år 1892 drog sig Gustaf Ringborg emellertid tillbaka från den kommersiella verksamheten för att i stället ägna sig åt släktens andra hufvudintresse jordbruket. Utom det redan af färfadern förvärfvade godset Herstaberg med landtstället Udden, Döfvestad och Strand förvärfvade han efter hand Stora Sjögestad, Fridhem, Allgutsboda, Rödmosse och Muggebo, af hvilka dock de fyra sistnämnda nu öfvergått till prins Carl och äfven Stora Sjögestad skiftat innehafvare. Det var honom en glädje och tillfredsställelse att genom personlig omvårdnad bringa dessa egendomar i allt högre kultur och under mönstergillaste skötsel. Han var sålunda en bland de första, om icke den förste, som i vårt land ifrade för ett kraftigt bekämpande af nötkreaturstuberkulosen; han blef också den förste innehafvaren af en större tuberkelfri kreatursbesättning och mottog år 1899 den högsta statsbelöningen för sina framgångsrika bemödanden på detta område. Äfvenledes var han en bland föregångsmännen inom den svenska mjölk-, smör- och spannmålsproduktionen, liksom han gick i spetsen hvad beträffar sockerbetsodlingen i Östergötland.

Sitt intresse för jordbruket lade han i dagen jämväl genom en icke obetydlig skriftstallarverksamhet. Hans näringsstatistisk-historiska broschyrer om sina egendomar ("Om Herstaberg och underlydande gårdar") och öfver jordbruksämnen blefvo uppskattade icke blott inom släkt- och vänkretsen, utan kanske ännu mera och i synnerhet utanför densamma. Med tacksamhet har äfven dags- och fackpressen nu erinrat sig de med bokstäfverna G. R. signerade och ofta efter anmodan beredvilligt tillhandahålla mångfaldiga uppsatser af honom, af hvilka den dragit fördel. I detta sammanhang bör måhända nämnas, att hans historiska intresse äfven aflockat honom "Några anteckningar om bruket Holmen i Norrköping".

Äfven på landsbygden ställde han sig gärna till förfogande för kommunala uppgifter. Alltifrån 1892 hade han i många år säte i Kvillinge-Simonstorps sparbanks styrelse och ombesörjde i många år revisionen af kommunal- och kyrkoräkenskaperna i Kvillinge.

Som människa rätträdig och liberal, med kraftigt häfdande af allt det goda i traditionen och i det fädernerfda, se där den karaktäristik af Gustaf Ringborg, som gifves af den närmare bekantskapskretsen. Hans familj begråter i honom en patriarkalisk make och en god fader.

Närmast sörjes den hädangångne af efterlevande maka, Maria Lundgren, dotter af afdelningschefen vid Drags aktiebolag i Norrköping Karl Lundgren och hans maka, samt åtta barn, sju döttrar och en son, den sistnämnde anställd i Export- och import a.-b. Immink & Carlander i Stockholm. Af döttrarna är en änka efter bankir C. W. Ödman samt fem gifta med resp. löjtnanten vid Kronobergs regemente Folke Wernstedt, kaptenen vid kustartilleriet, frih. Carl von Rosen, bankdirektören Göran och försäkringsdirektören Sperling Staël von Holstein samt direktören i Mellansvenska rederiaktiebolaget Sundelin.

DE AF GENERALPOSTSTYRELSEN TILL UTFÖRANDE GODKÄNDA FÖRSLAGEN TILL NYA FRIMÄRKEN.
T. Schonbergs förslag. *A. Törnemans förslag.* *E. Forseths förslag.*

Efter porträtt. MAJOR H. RALLI-JOHNSTON.

Svenska postverket, hvilket från och med nästa års ingång kommer att öfvertaga frimärkstillverkningen, ämnar i samband härmed införa nya och mera konstnärliga frimärkstyper. Med anledning häraf har generalpostdirektör J. Juhlin efter samråd med professor Olle Hjortzberg och hr Carl G. Laurin inbjudit några konstnärer att utarbete förslag till nya märken. Bland den stora mängden af sålunda inkomna förslag hafva af generalpoststyrelsen tre godkänts till utförande, nämligen ett af *Einar Forseth* visande ett lejon med klot, märkt med tre kronor, ett af *Axel Törneman*, återgifvande konung Gustafs bild, samt slutligen ett af *Torsten Schonberg* med posthorn under kunglig krona.

Efter porträtt. KAPTEN K. SAUNDERS.

ENGELSKA ARMÉFLYGARE I STOCKHOLM I OCH FÖR FLYGUPPVISNING.

Text å sid. 688.

Centralateljern, Malmö.

KVINNLIGA JORDBRUKARE.

Vår bild återgiver två raska kvinnliga jordbrukare, frökvarne *Karin* och *Anna Andersson* i Högseröds församling, Malmöhus län, hvilka på egen hand sköta sin fäderneärfda gård, medan modern handhafver de inre göromålen. Gården, hvars åkerareal utgör 13 tunnland, är utmärkt väl skött.

Blif
medarbetare
i
Hvar 8 Dag!

KRONPRINS GUSTAF ADOLF I LONDON. Vid den svenska idrottsmannatruppernas deltagande i de stora sporttäflingarne den 5 juli med 15,000 åskådare hvilka med entusiasm mottogo de svenska framgångarna.

Efter fotografier

Amatörfoto. B. Ekevoth, Stålm.

PRINS CARL HOS KRIGSBARNEN PÅ HAGA SLOTT.

De med så stort intresse motsedda engelska mästerskapstävlingarne i allmän idrott ägde rum den 5 juli i London inför c:a 15,000 åskådare. I täflingarne, hvilka öfvervoros af svenske kronprinsen, som sedan någon tid tillsammans med sin gemål vistas på besök i England, deltog äfven en svensk idrottsmannatrupp, räknande åtta medlemmar. Svenskarne, hvilka efter den svåra öfverresan till England endast haft två dagar att återhämta sig på, befunno sig icke i bästa form men eröfrade icke desto mindre fyra mästerskap och fyra andra pris. Backman tog sålunda första pris i löpningen å 4 eng. mil, Bertil Jansson första pris i kulstötning, Högström första i stafhopp, Kalmar-Petterson första i längdhopp, Högström andra pris i höjdhopp, Bolin andra å en half eng. mil, Lundgren andra å en eng. mil hvarjämte Engdahl vann sitt heat i löpning å en kvarts eng. mil.

Kronprinsen af Sverige framförde efter täflingarnes slut till de svenska idrottsmännen sitt tack för deras vackra prestationer och lyckönskade dem till de vunna segrarne.

Efter fotografier

BERTIL JANSSON, segrare i kulstötning.

AFGÅENDE GENERALSTABSCHEF.

Den 12 juli nedlade general-löjtnant *K. G. Bildt* efter af k. m:t den 4 juli beviljad afsked, befälet såsom chef för generalstaben och blef med anledning däraf föremål för stora hyllningar. På förmiddagen agde afskedsuppvaktning rum af i huvudstaden varande personal vid generalstaben hvarvid äldsta öfversten i staben, Henri de Champs, tolkade personalens tacksamhet till den afgående chefen för den tid som gått och erinrade om att snart 40 år förflutit sedan general Bildt som aspirant började sin bana vid generalstaben, för hvilken han 20 år senare, endast 44 år gammal, utnämndes till chef, ett föroronande, som förnyades det kritiska året 1905 och i slutet af samma år öfvergick till att bli permanent.]

Samma eftermiddag gafs af generalstaben stor middag på Hasselbacken för den afgående chefen, därvid till honom öfverlämnades en af generalstaben till hans minne präglad medalj i guld. Den bär på framsidan en profilbild af generalen samt inskriptionen: Generalen K. G. Bildt från Generalstaben 1919. På baksidan läses följande för

Fot. Jäger, Sthlm.

Skulpt. Bengt Silfvergran.

GENERAL K. G. BILDT.

Har i dagarne afgått såsom chef för generalstaben.

Vid sidorna:

DEN AF GENERALSTABEN ÖFVER GENERAL BILDT PRÄGLADE GULDMEALJEN.

general Bildts lifsgärning be-tecknande ord: Snällrik! Fram-synt! Ridderlig!

Medaljen har modellerats af skulptören Eric Rafael-Rådberg och utförts af firman C. C. Sporrang & Cis i Stockholm nyupprättade afdelning för konstnärlig gravry.

Redan ett par dagar tidigare hade general Bildt af konungen utnämnts till Serafimerriddare.

Knut Gillis Bildt föddes i Stockholm 13 juli 1854. Efter att 1869-71 ha genomgått kadettkursen på Karlberg, blef han sistnämnda år underlöjtnant vid Lifregementets dragonkår, vid hvilken han tre år senare befordrades till löjtnant. Åren 1875-78 genomgick han generalstabskolan i Berlin och inträdde efter återkomsten till Sverige i Svenska generalstaben, där han 1883 blef kapten. Samma år mottog han förordnande att vara lärare vid Krigshögskolan, hvilken post han beklädde tills han, som år 1890 avancerat till ryttmästare vid Lifregementets dragoner, år 1891 utnämndes till major vid generalstaben och chef för dess kommunikationsafdelning. År 1893 förflyttades han som öfverstelöjtnant och förste major

till Smålands husarregemente, där han 1896 blef öfverste och chef. Efter att 1902 ha återbördats till Lifregementets dragonkår som öfverste och sekundchef utnämndes han 1904 till generalmajor och generalintendent samt 1905 till chef för generalstaben.

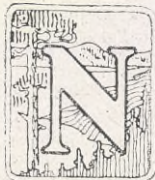
T. v.:

EN SVENSK GRUPP PÅ DAN-SKA KAPPLÖP-NINGSBANAN VID KLAMPEN-BORG. — *Prins Eugen(x)* o. *prins Gustav af Danmark* samt *hofmarskalken friherre Cederström*; närmast stå *professor och fru Oscar Björck* samt *hofmarskalken o. fru Rudebeck*.

efter fotografi

ORDENSGENERALEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF GUSTAF JOHANSSON.

ÄR jag i morse kom vandrande genom stadsparken och såg några barn med komiskt allvar leka vuxna, kom jag ofrivilligt att tänka på gamle renskrifvar Esberg i kansliet. Dessa barn lefde ju på sidan af det verkliga lifvet, hade ännu icke kommit därin, lefde i de soltöckniga gränslanden, där allt är endast symboler för de mörka eller ljusa realiteterna i verklighetens värld. Nu lekte barnen vuxna — symbolen stod där, blid och vän och fri i sitt väsen från det bittra elementet hos sin reela urbild. Spegelbilden i skogssjön och strandens berg och träd är ju alltid mjukare i linjen, mera sagoaktigt trolsk i sitt väsen än verkligheten därofvän. Men den duger ju inte att ta timmer eller gatsten ur.

Gamle renskrifvar Esberg dröjde med förkärlek i de soltöckniga gränslanden till verklighetens värld, och det var väl därför han bara blifvit renskrifvare här i lifvit, en utomordentligt duktig renskrifvare för öfrigt. Nu skulle man kunna tro att herr Esberg var en inåtvänd, grubblande och melankolisk drömmare visst icke, herr Esberg var, trots sin utpräglade förkärlek för soltöckensland, en mycket kolerisk man, en excersisdjävulstyp och ytterst handlingskraftig och målmedveten så snart det gällde företaget på sidan om lifvets verklighet. Därför hade han också sin vurm: ordensväsende. Han tillhörde säkerligen ett tiotal mer eller mindre illustra ordenssällskap, saknades aldrig vid en ordensfest och hade därför stigit högt i graderna hos många dylika institutioner. När jag som ung notarie kom in i kansliet och fick en del att göra med herr Esberg, hade det inte gått två dagar af vår bekantskap, förrän han med en gest, som kunde tillhöra en Cesar, tilltalade mig:

— Tja, i kväll går man och tar trettonde graden i K. N.!

Bröstade och sträckte på sig som om han redan burit den lysande gradens insignier. Jag fattade inte i hastigheten innebörden af hans ord, häst som jag aldrig förr hört talas om K. N., och gjorde därför en fråga. Svaret blef — i ett tonfall som om han anförtrott mig ett dyrbart råd beträffande mitt kommande öde — en förklaring att K. N. var en af de förnämligaste bland nu existerande ordnar, hvarvid diskret antyddes att för trettonde gradens ernående egentligen fordrades mer än vanligt geniala egenskaper. Tio minuter senare hörde jag honom i ytterrummet med nedlåtande välvilja utlofva den andäktigt lysnande yngste renskrifvaren: inval i en annan lysande orden, P. T., om hvilken i förbigående antyddes att landshöfdingen var dess främste ledamot, ehuru alla af en viss grad i orden voro bröder, hvaraf ju den förkrossade yngste skrifvaren lätt nog kunde förstå att herr Esberg var bror med landshöfdingen.

När herr Esberg talade om medborgare, som innehade högre grad i en orden, fick han alltid något förtroligt vördnadsfullt i rösten, något af det tonfall, hvarmed en lyckliggjord komminister säger du till biskopen. Det klickade heller aldrig, att han vid ventilerande af en människas egenskaper påpekade hennes eventuella ställning till eller inom ordensväsendet, och det säger sig själf att han häraf bedömde hennes kvalitet.

Han nedlade ett intensivt arbete på ordenssällskapen. Han gjorde protokollarbeten, ofrade timmar på lokalernas utsmäckning, ordnade för fästligheter, och när jag ibland kom åt att titta mellan kulisserna, märkte jag att allt detta gjordes med en energi, en fyndighet och en organisationsförmåga, som, använda i realiteternas värld, skulle förskaffat honom en rangplats äfven här. Men i verklighetens värld nöjde sig

herr Esberg med att skriva rent på hvita Lesseboark. Jag stod ofta undrande inför denne koleriskt allvarlige dyrkare af fantomen. Hvad var det, som beslöjat hans ögon, denne ytterst själfmedvetne man, hvad var det som gjorde, att han med sitt klara hufvud och paradoxala sinne för realiteter aldrig kunde förstå sig att begagna dem annat än i en lek, som vuxna pläga leka med väl bibehållet allvar? Jag såg herr Esberg gråna och få fransar vid byxkanterna såsom renskrifvare och hög ordensbroder.

En gång fick jag lust att söka päjla hans uppfattning en smula. Han satt midt emot mig, och vi kolationerade några protokollsafskrifter. Så började vi prata. Inom kort hade herr Esberg fört samtalet in på ordensväsendet. Han anförtrodde mig att det för ernående af sjunde graden i F. O. tarvades egenskaper, som äro mycket sällsynta äfven bland annars högt uppsatta ordensbröder. Själff hade han helt nyligen förvärfvat sjunde graden.

— Men, herr Esberg, sade jag, hvad medför det egentligen för nytta här i världen att vara hög ordensbroder?

Herr Esberg såg på mig med en blick af muntert förakt. Jag såg tillbaka, och förvisso tänkte vi i detta ögonblick precis detsamma: han är bestämdt lite vriden! Herr Esbergs uppsyn antydde, att mycket tokigt hade han hört i lifvet, men någonting så ytterligt puerilt som mln fråga, det hade han dock aldrig hört. Och han sade också efter ett ögonblicks tvekan huruvida jag verkligen menat allvar:

— Det var förbaske mej en kuriös fråga! Men notarien är ju iute med i nån orden — o, hvilket tonfall! — så notarien kan ju inte begripa. Men par exempel, om notarien blefve utnämnd till revisionssekreterare, skulle notarien då komma undrandes hvad det vore till för nytta? Nixum! Han skulle bocka sej och tacka, han, och att bli niondegradsridhare — tonen åter vördnadsfullt förtrolig — i S. M., det ska jag säga notarien...

— Ja men, stopp lite, herr Esberg! Det är väl ändå så, att om jag är revisionssekreterare, så vet hela samhället att jag är det och visar mig en viss aktning, men om jag är sjundegradsridhare i S. M., så vet bara ordensbröderna om det, och jag tror, att om jag så vore niondegradsridhare och min förman bara novis i en orden, så vore han här på kansliet och öfver allt i världen, utom i ordenslokalen, min öfverordnade...

— Det var f-n ta mej ett besynnerligt resonnemang, sade herr Esberg. Om jag är borgmästare i en liten håla om femtusen själar, är det par exempel så förnämligt som om jag är stolsbroder i en världsorden med kanske femtittusen medlemmar? Då åtnjuter jag väl för hundra gubbar aktning af flera än borgmästarn gör!

Genom herr Esbergs logik började jag skymta en viss klarhet beträffande hans synpunkter på tilvaron.

— Men snälla herr Esberg, sade jag likväl, det är ju bara en lek alltihop det där, ett sken utan verklighet...

Men då slog herr Esberg sin näfve i bordet:

— Sken? Verklighet? Är det inte ett sken då, att di har gjort ett sän't dumhufvud som han därinne till länsnotarie! Skräddaregesäll skulle han vatt, om inte pappa haft pengar! Så det är bara ett sken att han är länsnotarie! Skulle inte kunnat bli andragsgradsridhare i C. W. ens! Nej, nu går man och iför sig bröllopskruden — K. L. har receptionsfest i kväll, jag måste se till ballotteringsprotokollet...

Och herr Esberg sträckte på sig, viftade med knävelborrarna och försvann utom dörren. Vi lekte tydligen inte på samma mammas gata, herr Esberg och jag.

En afton, då vi hade extratjänst på kansliet, visade

Foto. Sandberg, Sollefteå.

Käth: Kem. A.-H. Bengt Nilverparre, Ståm-ÖDg

VÄRNPLIKTIGE VID SVEA INGENIÖRSKÅR ha nyligen tullbordat ett betydande brobygge vid Gårdnäs. Vid värflodsrasen förstördes den 25 meter långa bron därstädes medan den nya mäter icke mindre än 60 meter tillfölje den raserade landsvägen.

det sig att herr Esberg, som slutat för dagen, lagt undan några handlingar, vi behöfde, så att vi inte kunde finna dem. Ingen vaktmästare var till hands, hvarför jag blef beordrad att gå hem till herr Esbergs bostad och höra efter hvar han lagt papperen. Jag hade aldrig varit hemma hos herr Esberg förr, och jag var ganska nyfiken på att få se huru hemvärlden kunde gestalta sig för denne koleriske fantomist.

Herr Esberg bodde vid en bakgata i ett åldrigt, högt trähus, hvars väggar bågnade utåt som för ett inre, alltför öfvermåktigt tryck. En lång, vindlig trappa ledde upp till en mörk förstuga, där jag med någon svårighet letade rätt på herr Esbergs våningsdörr. Efter en stunds knackning öppnades dörren och i ljuskenet såg jag framför mig en liten hopkrympt och mager kvinna, i hvars kölvatten skymtade ett obestämdt antal icke alltför värdade barn af skilda kön och åldrar. Det var fru Esberg.

Jag sporde om herr Esberg var att träffa. Kvinnan, som stod och höll i låsvredet, kastade en tveksam blick från mig inåt våningen som om hon tänkt be mig stiga in men vid åsynen af alla de gapande munnarna därbortom hejdat sig.

— Nää, sade hon med en stämma, som tycktes trött af mycken gråt, Esberg är inte hemma.

— Är det bekant var han träffas?

— Han är förstås ute i nå'n af sina välsignade ordnar igen, sade fru Esberg trött och vanvördigt.

Här hyste man tydligen inte särdeles höga tankar om värdet af sjunde graden, och jag tyckte mig med ens kunna se denna förgrämda kvinnas hela hopplösa kamp under åren, hennes kamp med fantom om ethjärta.

— Förlåt, frn Esberg, sade jag, men det är från

kansliet. Vi ha ett ärende till herr Esberg. Det är inte bekant i hvilken orden han är?

När fru Esberg hörde att det var från kansliet, blef hon helt beskäftig för att icke säga ödmjuk. Med ett schas fick hon ut ungarna och bjöd mig stiga in, torkande sina händer på förklädet. Men i hvilken orden herr Esberg för tillfället befann sig, det kunde hon inte säga.

— Fru Esberg gillar visst inte ordensväsendet vidare? hade jag djärfheten säga. Det var ett ord, som löste källorna. Neej, hon gillade inte ordensväsendet — hade inte Esberg, "den ordensgeneralen", sade hon, styrt så mycket med slikt, skulle han haft tid att tjäna en sparslant, men nu fick hon själf slita som en träl för att bättra upp husets skrala ekonomi. Ja ja, tänkte jag, det är nog inte lätt att vara hustru åt en man, som fördomsfritt ströfvar omkring i verklighetens soltöckniga gränsländer, skulle han också vara en riddare i dessa revir.

Under ännu några år skönjde jag herr Esbergs allt kalare hjässa vid bordet ute i förrummet. Men en vacker dag syntes den ej mera, ty herr Esberg hade lagt sig ned att slumra in i den sista sömnen.

Han begrofs en söndagsmiddag, och jag är förvisad, att kunde han ha bevittnat sin begrafning, skulle hans cesariska själ ha fyllts af stolthet. Ty en sådan mängd af kransar med skiftande insignier på banden, en sådan mängd af standar vid grafven och en sådan myckenhet af granna ord öfver en kista brukar endast komma högt uppsatta personer till del. Men herr Esberg var ju också en högt uppsatt person — i de soltöckniga gränsländer, där små och stora barn hafva sitt paradiset.

DEN STORA TACKSÄGELSESGUDSTJÄNSTEN I LONDON.

FRÄMFÖR S:T PAULS KATEDRALEN I LONDON. Öfverst på trappan synes konungaparet och den kungliga familjen.

AMERIKANSKA FRIHETSDAGEN HÖGTIDLIGHÅLLES I PARIS MED STOR AMERIKANSK-FRANSK TRUPPREVY PÅ PLACE DE LA CONCORDE. President Poincaré och konseljpresident Clémenceau samt amerikanske öfverbefälhafvaren, general Pershing passera trupperna. Se vidare sidan 688. Efter fotos.

GUSTAF IV ADOLF.

Förminskning i brons af hofciselören professor Fr. L. Rung i Stockholm efter J. I. Sergels gipsbyst, modellerad 1798.

Liksom Roslin och Hall på 1700-talet voro de förnämsta svenska konstnärnamnen i Frankrike hade i England under storhetstiden vår landsman *Mikael Dahl* blifvit en af den förnämsta världen mycket anlitad målare. Dahl jämte den i London bosatte svenske porträttmålaren *Hans Hysing* utbildade *Georg Engelhard Schröder* och *Lorenz Pasch d. ä.*

Längre fram på 1700-talet finna vi i London målaren och gravören *Elias Martin*, brodern gravören *Johan Fredrik Martin* samt *Carl Fredrik von Breda*, hvilka efter att hafva studerat under Englands förnämsta konstnärers ledning vistades många år i landet innan de återvände till Sverige.

National Portrait Gallery är ett museum af tämligen ny datum. Bildadt 1856 genom en motion i öfverhuset af earl Stanhope fick det först 1896 en egen byggnad, som kostat 96,000 £, hvaraf en engelsman *W. H. Alexander Esq.* bidrog med 80,000 £.

Denna samling, som innehåller öfver 1,500 st. porträtt af historiska personligheter, är näst Versailles nationalmuseum och Gripsholmsgalleriet den största, som finnes. I konstvärde äro naturligtvis många af porträtten i National Portrait Gallery ej jämförliga med dem, som äges af National Gallery (konstmuseet) och de kungliga slotten Windsor och Hampton Court, men ingenstädes kan man studera porträttkonstens

utveckling i England från Richard II:s tid till våra dagar så som här. Porträtten föreställa också i regel endast bemärkta engelsmän. Att Gustaf IV Adolfs bronsbyst påträffas här beror på, att den förut ansetts afbilda prins Charles Edward Stuart.

I National Portrait Gallery förvaras 16 porträtt af personer, som varit i svensk tjänst eller äro målade af svenska konstnärer, af hvilka 12 reproduceras. De äro samtliga bland de värdefullaste och vackraste, som finnas i museet.

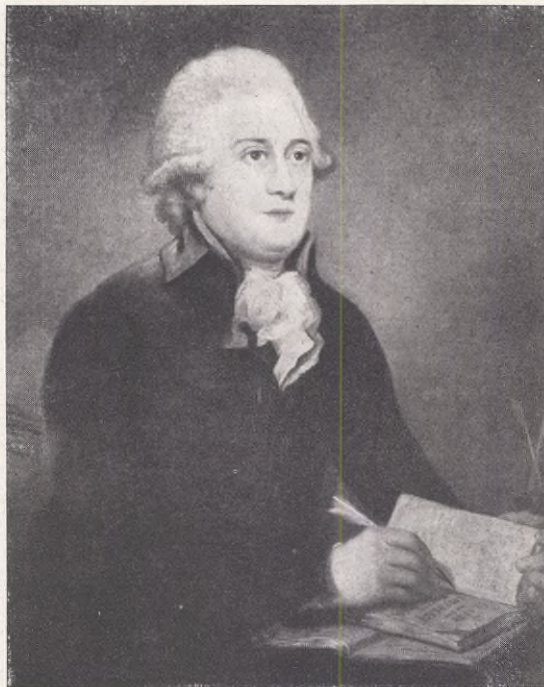
Vi göra en början med ett par af Gustaf II Adolfs utländska fältherrar under trettioåriga kriget och citera Snoilsky:

“Veteraner ärrbetäckte
Ett i pansar härdadt släkte
I dens tjänst, som lofvar mest
Trampande med breda sulor
Fridens skördar ned i smulor
Högbestöfladt, stålomgjordadt
Fruktadt mer än eld och pest.”

1. *William Legge* (* 1609 † 1672) porträtt i olja af *Jacob Huysmans*. Legge är klädd i mörk lockperuk, gult kyller; höger hand hvilande på en mörsare, i den vänstra en kommandostaf. Målningen är hållen i klara färger.

Han lämnade Irland vid unga år för att delta i trettioåriga kriget och var öfverste under *Gustaf II Adolf* och prins *Mauritz*. L. blef sedan han återkommit till England hofman och upphöjdes till pär. Guvernör i Chester och Oxford, sårad samt tillfångatagen vid Worcester 1651. —

Målaren *Jacob Huysmans* f. 1656 i Antwerpen † 1696 i London. Elev af *Gillis Backereel* utbildade han sig vidare i London, hvarest han slog sig ned emot slutet af Karl II:s regering och åtnjöt stort an-

THOMAS CLARKSON.

F. 1760. † 1846.

Porträtt i olja af C. F. von Breda.

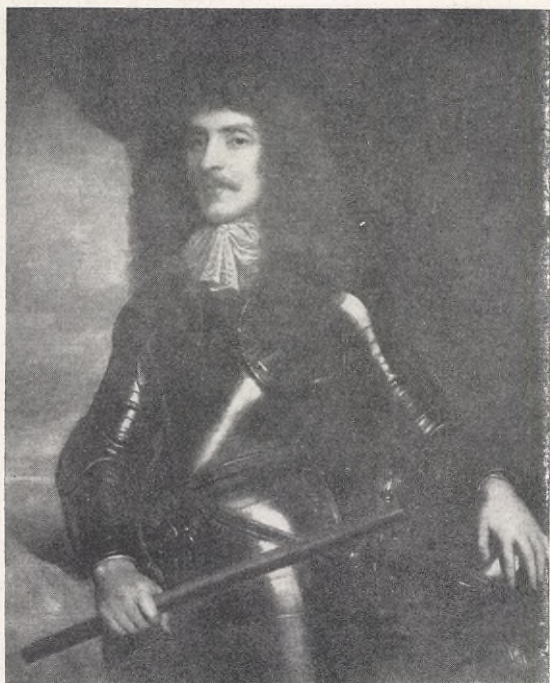
WILLIAM LEGGE.

F. 1609. † 1672.

*Deltog i 30-åriga kriget som öfverste under Gustaf II Adolf.
Porträtt i olja af Jacob Huysmans.*

seende för sina uttrycksfulla bilder. De flesta finnas i England.

2. *William, 1st earl of Craven* (* 1606, † 1697) porträtt i olja af *G. van Honthorst*. Earlen är iförd

WILLIAM, 1:STE EARL AF CRAVEN.

F. 1606. † 1697.

*Deltog i 30-åriga kriget som fältherre under Gustaf II Adolf.
Porträtt i olja af G. van Honthorst.*

rustning, spetshalsduk och bär svart lockperuk. I höger hand en kommandostaf; den vänstra hvilar på en hjälm.

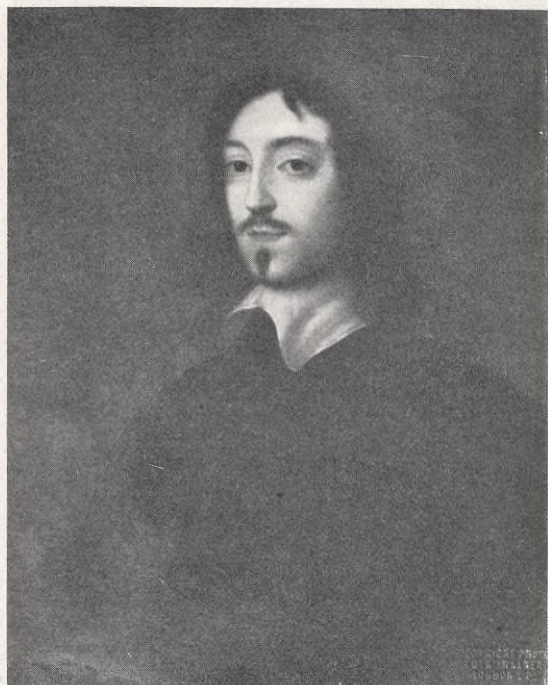
Son till lordmayorn sir W. Craven i London kom

SIR HENRY VANE D. Ä.

F. 1589. † 1654.

*Ambassadör i Sverige 1631.
Porträtt i olja af okänd konstnär.*

SIR BULSTRODE WHITELOCKE.

F. 1605. † 1676.

*Ambassadör hos Drottning Kristina 1653.
Porträtt i olja af okänd konstnär.*

Foto. Rehnström, Ljusdahl.

Kliche: Kem. A.-H. omst. Sverresarre, Stålm.-Öbg.

LANDSHÖFDING HAGEN ÖPPNAR HANDTVERKSMÄSSAN I LJUSDAHL DEN 12 JULI. Mässan som funnit stor anslutning fortgår till den 21 juli.

William Craven att deltaga i trettioåriga kriget och utmärkte sig såsom fältherre under *Gustaf II Adolf* och sedan under prinsen af Oranien. Craven, som var en af drottning Elisabets anhängare, blef earl 1665 och öfverste vid Coldstreamgardet. Konung James II utnämnde honom till generallöjtnant.

— Målaren Gerard van Honthorst föddes i Utrecht 1590 † där 1656. Elev af Blomaert. I Rom utbildade han sig hos Caravaggio, hvars nattliga ljuseffekter han tillägnade sig, hvilket skaffade honom tillnamnet "Gerhardo della notte". Van Honthorst arbetade en längre tid för Karl I:s räkning i England och blef sedan favoritmålare hos prinsen af Oranien i Haag, där flere af van Honthorsts bästa porträtt finnas uti lustslottet "t'Huis ten Bosch".

3. *Sir Henry Vane d. ä.* (* 1589 † 1654) porträtt i olja af okänd konstnär (van Dycks skola). Den engelske statsmannen och diplomaten är målad i dräkt från mitten af 1600-talet och har inskriptionen "S. Henry Vane Sen." å framsidan af taflan. Hofkamrer hos Karl I, hofmarskalk och *ambassadör i Sverige* 1631, lordamiral af England 1632, chef för konungens hofförvaltning och statssekreterare 1639. Vane förlorade konungens gunst till följd af Straffordprocessen samt lefde i tillbakadragenhet på Raby castle i Durham.

4. *Sir Bulstrode Whitelocke* (* 1605 † 1676) porträtt i olja af okänd konstnär (möjligen Sebastian Bourdon). Målning från mitten af 1600-talet i mörka färger. Född i London studerade Whitelocke juridik och var medlem 1640 af parlamentet, guvernör i Windsor 1644. Cromwells *ambassadör till drottning Kristina* ankom Whitelocke 1653 till Göteborg och vistades sedan ett halft år i Stockholm. Han inledde med Sverige en förbindelse, som under Karl X Gustafs regering blef af stor betydelse. Whitelocke lämnade 1654 vårt land nästan samtidigt som drott-

ning Kristina. Öfver sin ambassad förde han en dagbok "Bulstr. Whitelockes dagbok öfver dess ambassade till Sverige åren 1653 och 1654", ett i kulturhistoriskt hänseende mycket intressant arbete, nyligen utgifvet på svenska. Efter sin återkomst till England inträdde han i det republikanska statsrådet.

5. *Thomas Clarkson* (* 1760 † 1846) porträtt i olja af *Carl Fredrik von Breda*. Clarkson är klädd i dräkt från 1790-talet och målad i Bredas s. k. Londonmanér. Prästson från Wisbeck i England erhöi C. efter studier i Cambridge universitetspris för en afhandling på latin om slafveriet 1786. Han var den förste, som ifrade för slafhandelns afskaffande, för hvilket han energiskt arbetade och hade tillfredsställelsen att upplefva detta 1833.

— *James Watt* (* 1736 † 1819) ångmaskinens uppfinnare, porträtt i olja 1793 af *Carl Fredrik von Breda*.

Målaren Carl Fredrik von Breda (* 1759 † 1818) föddes i Stockholm. Han tillhör en af våra konstnärsdynastier: Lukas von Breda d. ä., Lukas von Breda d. y. (konstsamlare, ledamot af konstakademien), Carl Fredrik von Breda och Johan Fredrik von Breda, som son efter far ägnat sig åt målarekonsten. Vår snillrike konstnär Carl Fredrik von Breda blef elev af Målare- och bildhuggareakademien i Stockholm samt handleddes af Lorenz Pasch d. y. Breda reste 1787 till England, där han blef lärjunge till den berömde Joshua Reynolds och åtnjöt snart i London stort anseende som porträttmålare. Under denna tid målade Breda i sitt s. k. Londonmanér. Färgskalan i början grå och mörk violett blir allt ljusare, så att den slutligen erhåller en silfverton. Det var här, som han afbildade den unge medicine studeranden Per af Bjerkén, nu å Serafimerlasarettet, sir Joshua Reynolds i Konstakademien, Stockholm, m. fl. År 1791 ledamot af samma akademi återvände Breda 1796 till

(Forts. å sid. 688.)

SEKRETERAREN I
KINESISKA GENE-
RALPOSTSTYRELSEN
ERIK NORDSTRÖM
MED FAMILJ ombord å
"Oscar II" på hemresa.
Sedan många år en högt
skattad medarbetare i
H. 8. D. — Text å sid. 685.

Öfverst t. h.:
DEN STORA BRAN-
DEN I YOKOHAMA.
Nödställda söka skydd
i stadshuset

Därunder: EN SKATT-
KAMMARE, s. k. "Kura",
som trotsat lågorna.

BLAND RUINERNA. — Efter fotos från en landsman i Tokyo.

En fruktansvärd eldsvådekatastrof inträffade för någon tid sedan i Yokohama, hvarvid mer än tre tusen boningshus nedbrunno i den japanska stadsdelen, till hvilken elden, trots utomordentliga svårigheter, kunde begränsas. I själfva verket förelåg

en öfverhängande fara för att hela staden skulle gå upp i lågor. Vi äro genom förmedling af en landsman i Tokio i tillfälle att återgifva en del fotografiska bilder från den fruktansvärda tilldragelsen.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

G. A. C. SON BERGMAN
Generalmajor. — Strängnäs.
75 år 23 juli*

E. COLLIN.
F. d. Grosshandlande. — Göte-
borg. 70 år 24 juli.*

D. EKELUND.
T. f. Landshövding. — Sthlm
60 år 26 juli*

A. H. S. BJÖRKMAN.
Civilingenjör. — Stockholm.
50 år 19 juli.*

G. SELANDER.
Kyrkoherde. — S. Ving.
75 år 22 juli.

C. J. G. SUNDBERG.
Professor. — Stockholm.
60 år 24 juli*

E. K. LAURITZEN.
Öfverläkare. — Stockholm.
50 år 27 juli.*

E. PETERSSON.
Organ. o. Folksk.lär. Komm.-
ordf. — Glafva. 50 år 24 juli.

F. J. TIGER †
Musikdirektör. — Stockholm.
F. 49 † 13 juli.

H. T. MAECHEL. †
Distriktschef. — Göteborg
F. 55. † 14 juli.*

G. A. TORÉN †.
Generalmajor. Kommandant.
Karlsborg. — F. 58. † 15 juli.*

GUSTAF BERGMAN. Ulltn. v. Fortifik. 68, Krigshögsk.-ex. s. å., major v. Gen.-staben 89, v. Fortifik. 91, öfverste där 97, generalmajor o. ch. f. Fortifik. 03—10; gen.-major i Generalit. res.

EMIL COLLIN. Har under en lång följd af år innehaft en betydande affärsfirma i byggn. art. hvilken nyligen öfvergått i andra händer. — Mång-årig stadsfullmäktig o. led. af ett flertal allm. o. enskilda styrelser, bl. dem att nämna Riks-b. afd. kontors styr. Hög frimur. o. skattmäst. i Fri-mur. barnhusdir.

DANIEL EKELUND. Stund. 77, hofv.-ex. 83, v. hfd 87, ass. i Sv. hor. 94, kansliråd o. byråch. i Civ.-dep. 95; landssekr. i Stockh. l. 05, tf. lands-höfd. i samma län fr. o. m. juli innev. år.

AXEL BJÖRKMAN. Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. v. 93, v. Tekn. högsk. i Darmstadt 94—95, ing. v. fysik brobyggn. verkst. 95—98. Ing. i K. Järnv.-styr. 98—02. Sdn sistn. år inneh. af byrå f. bro- o. järnkonstr. Deleg. i Cement- o. betongbyggn.-bol. Arcus sdn 05. Bl. arbeten att nämna Järnv.-bron öfver Storstupet i Emån, landsv.-broarne Klarelfven v. Munk-fors o. Lule elfv. v. Bodforsen, hvarjämte ett flertal brobyggn.-konstr. i betong. Ordf. i Sv. betongfören. 17, i Cementarb.-gifv. fören. sdn 16, v. ordf. i Sv. tekn. fören. afd. f. väg. o. vatt. byggn.-konst 14—17; sdn 12 styr.-led. i Sv. tekn. fören., sdn 17 v. ordf. i styr. f. Väg- o. V.-bygg.-arb.-gifv. förb.

CARL SUNDBERG. Stud. 79, med. dr. 92, doc. i exper. patologi o. patol.-anat. v. Ups. univ. s. å., labor. i samma ämnen der 92—96, tf. prof. i patol. o. allm. helsov. der 96—98, ord. 96—1900; sistn. år prof. i patol. anat. v. Karol. Inst. Led. af styr. f. Solfahemmet. Med. förl. o. red. f. tidsn. Hygiea sdn 04. Inspekt. o. kontr. ö. Stat. bakteriolog. labor. samt ö. tillv. af sera m. m. IS.

Porträtt till veckans Porträttgalleri

höra vara af möjligast sena datum för att införas.

Uppgifter till porträtt

höra ansluta sig till frågoformulär från redaktionen. Särskildt påpekas nödvändigheten af att alla förnamn angifvas med tilltalsnamnet helt utskrifvet och understruket. Förbiseende härutinnan utsluter biografi.

Porträtt och biografi

införas efter begäran från Redaktionen, som också bär kostnaderna. Förslag emottagas gerna.

EINAR LAURITZEN. Stud. 86, med. lic. 98; sdn 97 läk. v. hospitalen i Lund, Nyköp., Kristineh., Växjö o. Vänersb., å sistn. anst. tf. öfverläk. 10, ord. 15. Sdn 17 tf. byråchef i Medicinalstyr.

HJALMAR THEODOR MAECHEL †. Stat.-skr. 75, underinsp. 98, trafikinsp. v. första trafiksekt. 01, distr.-chef v. andra distr. sdn 08. Led. af trafiksäkerh.-komm. 05, led. af S. J. vagnfördehn.-komm. 03—05.

GABRIEL TORÉN †. Ulltn. v. Första Svea art.-reg. 78, major 04, öfv.-ulltn. o. chef f. Gotl. art.-kår 06, öfverste o. chef f. Svea art.-reg. 09; generalmajor i an o. kommand. å Karlsborg sdn 18. Uppvakt h. arfurstarne 15—89, ord.-off. hos hertigen af Västergöt. 89, adj. h. K. nungen 1900.

Till bild å sid. 684.

Sekreteraren i kinesiska generalpoststyrelsen *Erik Nordström* berättar sig f. n. på besök här i sitt hemland. Herr Nordström, bekant för "Hvar 8 Dags" läsekrets genom sina till tidningen lämnade värdefulla bidrag rörande förhållanden och händelser i Kina, där han varit bosatt under de senaste nio åren med Peking som vistelseort, åtnjuter ett års semester, hvilken hvilod han tillsammans med sin familj kommer att tillbringa i Sverige. Hemresan, hvilken tog en tid af två månader gick öfver Japan, Honolulu, och Amerika.

Utom herr Nordström äro ytterligare två svenskar, hrr Olof Nordqvist och Alfred Åbron, anställda i det kinesiska postverket, hvilket är fullt modärnt inrättadt och fungerar med osviklig säkerhet.

Foto, Backlund, Göteborg.

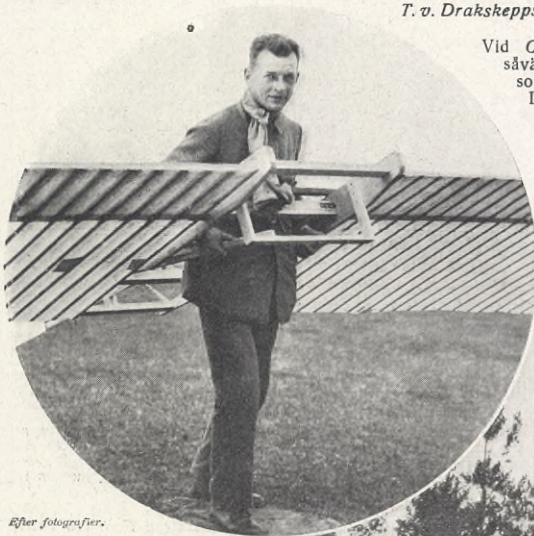

M:LE SUZANNE LENGLEN, eröfrade nyligen världsmästerskapet i tennis för damer vid täfning å engelsk bana, en inom tennis-världen upseendeväckande tilldragelse. Vid hennes sida mr G. L. Patterson världsmästare i singelspel för herrar. Foton tagen i Wimbledon. — Text å sid. 688.

TVÅ NYA STORA VANDRINGSPOKALER, FÖR DEN SVENSKA SEGELSPORTEN:
T. v. Drakskeppspokalen instiftad af G. K. S. S. — T. h. Hr Jan H. Kirschons hederspris.

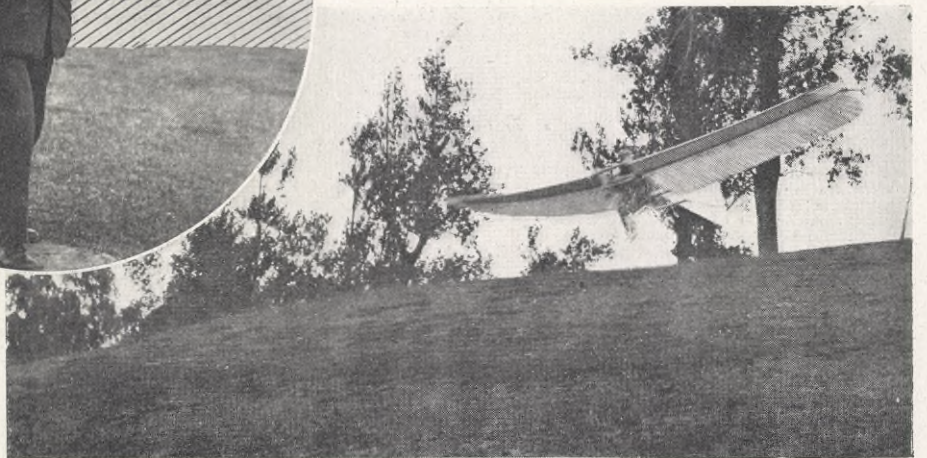
Vid Göteborgsregattan hvilken tog sin början den 16 juli täflas om två af de såväl i konstnärligt som ekonomiskt hänseende värdefullaste vandringpris, som öfver hulyud taget varit uppställda inom den svenska segelsporten. Det ena, *Drakskeppspokalen*, G. K. S. S:s ståtliga pris för täflan mellan Väst kustens segelsällskap i 40-kvm. skärgårdskryssareklassen och det andra, ett af Herr *Jan H. Kirschon*, Stockholms, skänkt hederspris, uppställt för täflan mellan alla svenska jakter i 30-kvm. skärgårdskryssareklassen. *Drakskeppspokalen* är komponerad af arkitekt *R. O. Svensson* samt utförd af ciselören *Hugc Lundstedt*, hvilken senare uppgjort ritningen till och utfört det af hr Kirschon skänkta vandringpriset.

Efter fotografier.

FLYGFÖRSÖK
UTAN MOTOR.

Den bekante tyske flygaren Hans Richter har konstruerat en liten flygapparat utan motor. Vingarna inställa sig efter vindtrycket. Ett vertikalt styre reglerar riktingen.

Efter fotografi.

UTLÄNDSKA KVINNIGA LÄKARE STUDERA VERKNINGARNE AF HUNGERBLOCKADEN I BERLIN.

Fr. v.: Adams o. Wood (Amerika), Jacobs (Holland), Fox o. Fry (England), Hamilton (Amerika).

Hvar 8 Dags utrikespolitiska afdelning, i hvilken under rubrikerna "Världskriget", "Mot freden" och slutligen "Freden" de senaste fem åren nummer efter nummer lämnats en översikt öfver de i samband med världskriget stående viktigaste händelserna, kommer icke mer att finnas i dess spalter. Vår afsikt med dessa översikter var dels att till ett helt sammanföra de olika texterna till det rika utländska bildmaterial, öfver hvilket vi förfogade, tack vare våra enastående goda fotografiska förbindelser i alla länder, dels och framför allt att till tjänst för vår läsekrets vecka för vecka gifva en politiskt ofärgad, öfverskådlig sammanfattning af världshändelserna, hvilka i dagspressen i regel behandlades på ett sådant sätt, att det äfven för tränade tidningsläsare visade sig svårt att ur mängden af artiklar, färgade af författarens egna sympatier, hvarandra motsägende telegram och sensa-

tionella genom sina öfverdrifter ofta missvisande rubriker kunna utläsa hvad som verkliga händt och skett. Att vi också nått denna vår afsikt därom ha på ett för oss synnerligen glädjande sätt vittnat de talrika skriftliga erkännanden vi från en mängd håll fått mottaga, därvid man undantagslöst äfven uttryckt sin tillfredsställelse öfver det förvånansvärdt stora, allsidiga och utomordentligt intressanta utländska bildmaterial, hvilket stått tidningen till buds. I själfva verket har ingen annan tidning i Norden, ja, i hela världen haft ett motstycke därtill. Sedan många år tillbaka har vår tidning i alla världsstäder haft utmärkta fotografiska förbindelser och dessa förbindelser lyckades det oss att icke blott upprätthålla utan äfven ytterligare utvidga under krigsåren, detta, väl att märka, inom *båda* de stridande maktgrupperna, hvarigenom vi blevo i tillfälle att på ett för andra tidningar ouppnåeligt sätt ägna en lika stor och opartisk uppmärksamhet åt händelserna inom alla de olika till de båda maktgrupperna anslutna länderna. I sanningens namn måste vi erkänna att vi, dock endast i ett fåtal fall, från våra läsare fått uppbara förebråelser för att vi i bild och text gynnat den ena eller andra af de stridande parterna, men då dessa förebråelser kommit såväl från tyskvänligt håll som från personer med starkt ententefärgade sympatier, utgöra de ju ett in-

Efter fotografi.

TRAFIKSTREJKEN I BERLIN.

Bild: Bengt Skjerve.

En situation till hvilken icke ens våra svenska sommartåg erbjuda full motsvarighet — ännu.

AMERIKANSKA FRIHETSDAGEN I PARIS. Se s. d. 680. Hederstrubunen framför hvilken de amerikansk-franska trupperna defilerade. Fr. höger: general Pershing, Deschanel, Poincaré, Dubost, Clemenceau, Kloiz.

Tacksägelsegudstjänster öfver den vunna segern och den i samband därmed slutna freden höllos den 6 juli i Londons alla kyrkor under en ofantlig tillslutning från allmänhetens sida. Det engelska konungaparet tillika med prinsen af Wales och prinsessan Mary öfvervoro den högtidliga tacksägelsegudstjänsten i

St Pauls Cathedral, till hvilken äfven medlemmarne af engelska öfver- och underhusen, representanter för de engelska kolonierna, de vänligt sinnade makternas sändebud m. fl. inbjudits. Gudstjänsten förrättades af ärkebiskopen af Canterbury d:r Randall Davidson.

direkt erkännande af att vi opartiskt skiftat dagar och skuggor lika. Detta bekräftas än ytterligare af de talrika skrivelser, hvori man betygat oss sin tacksamhet för den oväld och lidelsefrihet, med hvilken vår tidning i motsats till de flesta andra publikationer behandlat världskrigets händelser.

Hvilket stort framtida värde dessa öfersikter, tillgängliga i ett samlingsverk som Hvar 8 Dag, äga för dem hvilka vilja kasta en återblick på de gångna krigsårens händelser ligger i öppen dag.

När vår utrikespolitiska afdelning sådan den utformad sig under krigsåren nu försvinner, innebär detta icke, att vi skola ägna mindre uppmärksamhet åt händelserna utomlands. Dessa skola framgent liksom hittills afspeglas i våra spalter genom ett rikt och med omsorg utvaldt bildmateriel hvartill skall, för de olika bilderna, ansluta sig kortfattad, förklarande text.

Till illustr. å sid. 675

De båda kända engelska arméflygarne kapten Kenneth Saunders och major H. Rolli-Johnstone befinna sig f. n. i Stockholm där de företagit en rad uppmärksammade flygningar med de af den svenske fältflygaren P. O. Herrström i dagarne från England nitförda tre aeroplanen, däraf två stridsmaskiner och en öfningsmaskin.

Text till bild å sid. 686.

Vid världsmästerskapstävlingarne i tennis för damer i Wimbledon nära London, hvilka i dagarne ägt rum, eröfrades världsmästerskapet af en fransyska *Mlle Suzanne Lenglen*, som därvid hade att bestå en utomordentligt hård slutlig kamp mot den bekanta engelska tennisspelerskan Mrs Lambert Chambers, världsmästarinna i tennis sedan år 1914.

Mlle Lenglen, hvars namn redan länge varit känt inom tennisvärlden, är 22 år gammal. Vid tävlingarne i Wimbledon, hvilka ägde rum inför tiotusentals åskådare, var hon, enligt engelska sportsreferat, absolut öfverlägsen sina engelska medtäflerskor och spelade som alltid i en synnerligen tilltalande stil.

INNEHÅLL: Godsägare Gustaf Ringborg † (biografi och helsidesporträtt). — Kronprins Gustaf Adolf vid idrottstävlingarne i London. — Prins Carl besöker krigsbarnen på Haga slott. — Prins Eugen i Köpenhamn. — Chefen för generalstaben K. G. Bildt hyllas. — Bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — Ordensgeneralen. Novell af Gustaf Johansson.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.

För Berättelser och Historietter gäller owillkorligt förbud.